

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Uredništvo plačuje se od petersborske petice po 12 h, če se omanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrt leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrt leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom skratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Zborovanje slovanskih akademikov v Pragi

v nedeljo, 24. vel. travna.

Slov. akad. društvo „Ilirija“ v Pragi je sklicalo na ta dan vse slovansko dijaštvo k zborovanju v prilog slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Zbralo se je nad 300 slovanskih dijakov, število, ki je sicer za praške razmere dokaj majhno, ki nas pa mora vendar le zadovoljiti, če pomislimo, da je bilo zborovanje v naglici sklicano — saj soba (učilnica št. IV. v Karolinu) je bila polna, — dokaz, da tudi sklicatelji niso računali na večjo udeležbo. Zborovanje je bilo vsekakor sijajno, moralni uspeh velikanski.

Na shodn so bili navzoči: rektor prof. dr. Horbaczewski, prorektor prof. dr. Šykora, dekan medicinske fakultete prof. Reinsberg in prof. dr. Chodounský. Delegete so poslala društva: »Akademický čítarňa«, »Slavia«, »Všeohr«, »Radbuza«, »Akademický čtenářský spolek«, »Historický klub« in smichovski akademiki. Shodu je predsedoval znani, odkritosrčni pri-

jatelj slovenskega naroda prof. dr. Karol Chodounský.

Prvi se je oglašil k besedi iur. cand. Egon Starč, ki je nagovoril zborovalce nekako tako-le: Slovani vedejo od začetka svojega samostojnega razvitka ljubi boj za svoje narodne pravice, za svojo politično in gospodarsko samostojnost, za faktično enakopravnost v šolah, uradih in v javnem življenju. Slovanom nasproti pa stojijo Nemci kot oni element, ki jih v tem njihovem plemenitem stremeljenju ovira ter vse njihove pravične zahteve negira; narod, ki pa vzlic temu vendar trdi, da je najkulturnejši, in da smo mi, slovanski narodi, inferiorni živeli. Toda, kdaj je narod v pravem pomenu besede kulturni? Gotovo šele takrat, če se sam nahaja na visoki kulturni stopnji, ob enem pa tudi drugih narodov ne ovira, da se razvijajo svobodno in individualno. Tega pa nam naši nasprotniki ne puste, temveč njihov cilj je, slovanske narode politično podjarmiti in gospodarsko uničiti. — Zakaj moramo prav mi slovanski narodi trpeti, da se z nami uraduje v tujem jeziku, in da moramo obiskovati šole s tujim učnim jezikom? Vsakemu omlanemu človeku se mora pri tem vprašanju upreti njegov čut pravičnosti, njegova boljša narava proti tem vnebovpijočim krivicam, proti tej nezakonitosti in neravnosti! Gospoda! Mi moramo biti na čistem! Mi nismo tu za urade in šole, ampak ti so tu za nas! Zato pa zahtevamo, da naj bodo tako urejeni, da bodo služili potrebi naroda, in kakor zahteva ljudska volja, ne pa kakor hoče peščica tujih inteligentov.

Ako se ozremo na faktične razmere pri nas Slovincih, moramo se z začudenjem vprašati, ali so take razmere v kulturni državi sploh mogoče? Narodu slovenskemu ne da vladati niti onega minuma, ki je vsakemu narodu k obstoju potreben. Narod slovenski nima niti dovolj ljudskih šol, nima nobene meščanske šole, nobene srednje

šole, nima svojega kulturnega središča, — slovenske univerze!

Narod slovenski stremi po kulturi in izobraženosti! Zakaj se mu nič ne da v doseg tega, zakaj se mu ne da niti tega, kar je življenjski pogoj vsakega naroda?

Kako sladko čustvo mora biti, sprejemati srednji- in visokošolski pouk v svojem materinskem jeziku! Mi Slovinci tega čuta ne poznamo! Gospoda! Samo oni more presoditi to bolelost, to vnebovpijočo krivico, ki se nam godi, ki je sam moral jesti iz tuje skleda, ki se je moral sam izobraževati v tujini.

Zato smo se zbrali danes, da zopet odločno protestiramo proti tem krivicam, ki se nam gode, in da jasno in odločno zakličemo merodajnim faktorjem svoj Quousque tandem . . .

Neposredni povod k današnjemu shodu pa je dalo oznanilo naučnega ministra akad. senatu v Inomostu, da namerava vlada ustanoviti v varstvo nemškega značaja mesta izven Inomosta italijansko pravno akademijo, in sicer, kakor se govori, na slovenskih tleh. Mi Slovinci nimamo prav nič proti ustanovitvi laške univerze, ker priznavamo vsem narodom jednako pravico do šol od najnižje do najvišje, toda pri tem zahtevamo, da se vlada v tem večji meri, nego na italijanske, ozira na naše opravičene želje. Ako hoče dati Italijanom univerzo, toliko bolj je dolžna, dati jo nam Slovincem, ki smo vendar številnejši narod nego avstrijski Italijani. Toda za nas nimajo merodajni faktorji nič drugega nego dobre besede, včasih pa še teh ne.

V nadaljnjem govoru je navajal govornik zgodovinska dejstva in druge tehtne razloge, ki govore za nujno ustanovitev slovenskega vseučilišča, ki so bili pa že tolikokrat govornjeni in pisani, da se pero ustavlja, jih še enkrat spravljati na dan, katere moramo pa vendar ponavljati tako dolgo in s tako odločnostjo, da se našim opravičenim zahtevam

ugodi. Govornik je navedel, da je to vprašanje staro že nad 100 let, da smo imeli l. 1848 v Ljubljani tako rekoč že svojo univerzo, da so bila od l. 1851.—54. slovenska predavanja v Gradcu in da je l. 1870. le državni zbor onemogočil vladino voljo, ista predavanja obnoviti. Nadalje da je minister grof Stadion že pred 55 leti izprevidel potrebo in opravičenost slovenske univerze, takrat, ko je bila literatura in jezik slovenski na stopnji, ki se s sedanjo niti primerjati ne da. Govornik je zavračal očitanja, češ, da smo premajhen narod, da hočemo univerzo, ko še nimamo niti gimnazije, da nimamo znanstvene literature: Tudi majhen narod ima pravico do obstanka, gimnazije se nam morajo dati z univerzo vred, znanstvena literatura pa ni pogoj, ampak nasledek univerze. Dokazoval je ničnost očitaj, da ne bomo imeli niti učnih močij, niti slušateljev: koliko mož je poslal naš narod v svet pri tako slabih svojih šolskih razmerah! Če se nam izboljšajo te razmere, se ni treba bati, da bi nam manjkalo učnih močij, ampak slovenskim učenjakom bi ne bilo treba iskati si kruha v tujini. Slovenskih akademikov je že zdaj nad 450, — ko morajo študirati v tujini. Govornik je podal tudi statistične podatke, kako se slovensko dijaštvo množi, primeroma v odstotkih najbolj v Avstriji. Koliko dijakov mora zaradi pomanjkanja sredstev za nadaljevanje študij v tujini obesiti uk na kljuko ali pa vstopiti v semenišče, tako da imamo Slovinci relativno največ bogoslovcev: jeden slovenski bogoslovec pride že na 49907 prebivalcev, dočim nemški šele na 131781 in češki na 122287 prebivalcev! Z ustanovitvijo slovenskega vseučilišča bi se razbremenila druga vseučilišča, kar je tudi nujno potrebno. Govornik je dokazoval, da ima Ljubljana dovolj sredstev in pomočkov za slovensko univerzo in da je kot središče Slovincem za isto mnogo prikladnejša nego Trst ali kako drugo mesto.

»Slovenska univerza v Ljubljani

je največjega pomena za naš narod, ker bi odločno povzdignila njegovo kulturno in gospodarsko stopinjo. Pomisliti moramo samo, s kolikimi gmotnimi težavami se bori v tujini slovenski dijak, in pa, da zavzemajo akademiki v socialnem življenju vsakega naroda eno najodličnejših mest. Dalje bi tudi mnogo denarja, ki gre zdaj v tujino, ostalo doma.

»Toda vzlic temu, da bi slovensko vseučilišče koristilo državi, znanstvu in narodu našemu, nam ga vlada noče dati. Ko vidimo, kako se nam povsod godi krivica, kako skrbi država kakor mačeha za nas, se nam mora upreti ves naš čut pravičnosti, ves naš narodni ponos. In če vlada misli, da je vse to navdušenje samo hipna strast, se jako moti. Klica po slovenskem vseučilišču vlada ne more več zatreti in ga ne bo zatrla. Ideja slovenskega vseučilišča je trdna, in prej ne bomo nehali povzdigovati svojega glasu, dokler ne dosežemo tega, kar si želimo mi in ves naš narod!

Ako sklenemo danes resolucijo v ta smisel, vemo že naprej, da ta resolucija ne bo premogla vladnega sistema, pač pa bo memento vladi in merodajnim faktorjem, da se brez kazni ne sme teptati naših narodnih pravic, in da mora priti enkrat vendar že čas, ko ne bodo več zapovedovali tujci, temuč ko se uresniči rek: »Vox populi, vox dei!« (Viharno odobravanje.)

Ko se je poleglo živahno pritjevanje prvemu govorniku, izpregovoril je pravnik Ivan Lavrenčič, ki je med drugim rekel: Nad vratmi, ki vodijo z dunajskega Ringa na cesarski dvorec, stoji zapisano: iustitia fundamentum regnorum! Kako lepo bi bilo, ako bi te besede ne bodle le v oči mimogredočih, ampak segale tudi v srce gospodom državnikom. Toda življenje nas uči, da je ta izrek pri nas le gola ironija, da pri nas iustitia nima zavezanih oči, ampak zvezane roke.

§ 19., ki je menda samo zato tukaj, da se govorniki nanj sklicu-

tisoč. Ali morebiti še nikdar niste videli kaj sličnega?

Pri tem je umetnik razvil bankovec ter ga molil tik pod nos gospodu in vratarju, ki sta bila pri tem pogledu popolnoma izven sebe.

»Na mestu vam dam nazaj,« je odgovoril sedaj gospod Bernard ponižno. »Vrhu tega vam smem le dvajset frankov odtegniti, ker vam da Durand aro nazaj.«

»Darujem mu jo,« je rekel umetnik, »samo pod tem pogojem, da pride vsako jutro v mojo sobo ter mi naznani dan, datum, mesečni del, vremensko stanje in način vlade, pod katero živimo.«

»O moj gospod,« je vzkliknil radostno papa Durand in gornji del njegovega telesa je pri tem naredil kot devetdeset stopinj.

»Že dobro, dragi mož; služiti mi morate kot koledar. Sedaj pa pomagajte postreščeku, da spravite moje stvari gori.«

»Tako vam pošljem pobotnico, gospod, je še opomnil hišni gospodar.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Kako se je sklenila zaveza ciganov.

(iz cikla: Henry Murger: Scènes de la vie de Bohème.)

(Dalje.)

»Pazite,« je rekel mladi mož ter razprostrl dele okvirov ter odkril očem osupnjene gospodarja krasno sobno opravo s stebri iz jaspisa, basreliefi in slikami slavnih mojstrov okrašene palače.

»Toda vaše pohištvo?« je vprašal gospod Bernard.

»Evo ga,« je odgovoril mladi mož ter kazal na zares krasni mobilijar slike palače, katero je malo prej kupil v Hôtel Bullion na dražbi dekoracij nekega družinskega gledališča.

»Gospod,« je rekel hišni gospodar, »nađejam se, da imate bolj re- elno sobno opravo, kakor to . . .«

»Kako? To je vendar pristno rokoko-pohištvo!«

»Razumete, da moram imeti varnost.«

»Strela! Palača vam ne zadostuje kot varščina za najemščino podstrešne sobe?

»Ne, gospod, hočem imeti meblje, resnične meblje iz mahagonija!«

»O, gospod moj, niti zlato niti mahagoni nas ne naredi srečne, kakor pravi neki star pesnik. In jaz za svojo osebo ne morem trpeti mahagoni — je preneumen les, ves svet ima zdaj mahagoni-pohištvo!«

»Toda vi morate vendar imeti katerikoli mobilijar, gospod?«

»Nikakor, to mi vzame v sobi preveč prostora. Kakor hitro se ima le stole, človek že ne ve več kam bi se vsedel.«

»Toda vi imate vendar pač posteljo? Na čem pa počivate?«

»Moja blazina je previdnost božja, gospod.«

»Oprostite . . . še eno vprašanje,« je rekel gospod Bernard. »S čim se pečate?

V tem trenutku se je povrnil postrešček mladega moža z druge ekspedicije ter stopil s svojim bremenom na dvorišče. Med predmeti, s katerimi je bil naložen, se je nahajalo slikarsko stojalo.

»O Bog, gospod Bernard,« je zavpil prestrašen papa Durand ter kazal gospodarju stojalo — »slikar!«

»Umetnik — o moje slutnje!« je ječal gospod Bernard in lasje njegove lasulje so se ježili velikanskega strahu. »Slikar!! — Ali niste prav nič povprašali po gospodu?« se je obrnil do vratarja. »Torej niste vedeli s čim se pečate?«

»Oh Bog,« je odgovoril ubogi mož, »dal mi je pet frankov are — sem li potem mogel slutiti . . .«

»Ako ste končali — — je opominjal slikar nepotrpežljivo.

»Gospod,« je odvrnil g. Bernard s trdnim glasom ter odločno popravil svoja očala na nosu, »ker nimate mebljev, se ne morete vseliti. Postava mi daje pravico zavrniti vsakega najemnika, ki ne daje varnosti.«

»In moja častna beseda?« je rekel dostojanstveno umetnik.

»Ta mi ne more nadomestiti pohištva . . . lščite si drugo stanovanje. Durand vam bo dal aro nazaj.«

»Kako želite?« je vprašal vratar osupnjen. »Nesem sem jo vendar že v hranilnico.«

»Toda gospod moj,« je ugovarjal mladi mož, »jaz vendar ne morem kar meni nič tebi nič dobiti drugega stanovanja. Izkažite mi vsaj gostoljubnost za en dan.«

»Stanujte v hotelu,« je odvrnil gospod Bernard. »Toda tu mi pride na misel,« je naglo dostavil po kratkem premisleku — »vi lahko najamete, ako hočete, sobo s pohištvom mojega plačanja nezmožnega dolžnika vred. Dobro pa vam je znano, da se pri tem načinu najema plača naprej.«

»Vpraša se le, koliko zahtevate za sobo?« je odgovoril umetnik, prisiljen privoliti v nasvet gospodarja.

»Stanovanje je za vas zelo ugodno, jako lično, in z ozirom na okoliščine sem pa zadovoljen s petindvajset franki na mesec — plačljivo prenumerando.«

»To ste mi že omenili, in taka fraza ni vredna časti gospodarja,« je odvrnil mladi mož ter segel v žep.

»Ali mi morete dati na petsto frankov nazaj?«

»Kako izvolite?« je vprašal gospodar osupnjen. Vi menite? . . . »Petsto frankov, pač, polovico od

jejo, in da ga ministri dosledno prezirajo, jamči vsakemu narodu enakopravnost in svoboden razvoj. Ta enakopravnost se pa tako tolmači, da smo Slovenci enakopravni, kadar igramo pasivno, inferiorni pa, kadar igramo aktivno ulogo. Matematika v službi avstrijske enakopravnosti je postavila nove principe, po katerih je 9 večje nego število 16. 9 milijonov Nemcev vlada nad 16 milijonov Slovanov. Ta enakopravnost gre celo tako daleč, da 8 milijonov Ogrov komandira nas vse.

Svobodni razvoj vsakega naroda slovankega se pri naši državi tolmači tako, da je podobna oni skrbni mačehi, ki je svojega pastorka iz samega čistega usmiljenja in iz bojazni, da bi se ne preobdelal — pustila umreti gladi. Na prsih te germanske mačehi se godi med drugimi brati nam Slovincem najslabše. Ker smo najmanjši, se nas tudi najmanj vpoštevajo. Ne pripoznajmo nam našega jezika, ne dajo nam šol, ne dajo nam dela, ne dajo nam — kruha, le eno ima naša politična oblast vedno pri rokah za nas, to je — potni list v Ameriko, da naredimo prostor Prusaku, ki naj enkrat zasede našo slovensko zemljo.

Pol stoletja je preteklo, odkar je zlata Praga, ta krasna matuška avstrijskih Slovanov, imela v svojem okrilju zastopnike vseh slovanskih narodov. Že na praškem kongresu so zastopniki Slovencev javno povzdignili svoj glas za slovensko vseučilišče v Ljubljani. — Več nego pol stoletja prosimo, a še danes nam ni ugojeno. To je avstrijska iustitia, to avstrijska enakopravnost! Tuja država bi nam bila morda ustanovila univerzo, ako bi jo prosili pol stoletja, le visoka vlada dunajska nima te drobtinice za nas s svoje mize.

Odveč bi bilo, ponavljati, kakega epohalnega pomena je bila za naš narod ustanovitev češke univerze, da se ž njo priženja nova era, da je ona bila tista lestevica, po kateri ste se povzpeli do te kulturne višine, da ste že davno prekosili ošabnega avstrijskega Nemca in Mažara. Da tudi nam Slovincem napoči v vseučiliščem nova era, o tem sem prepričan, prepričan tudi ves narod, zato podajamo vladi ultimatum, katerega zadnji stavek se glasi: Na dan s slovenskim vseučiliščem!

Žalostna resnica je, da so ostale vse besede slovenskih poslancev v avstrijskem parlamentu bob v steno, da so vse rezke resolucije in odločni glasovi raznih akademskih društev in političnih strank šli mimo ušes ministrskega predsednika in naučnega ministra, da je bilo skoro 500 peticij slovenskih občin vrženih v — koš. In ako se nam sploh kaj odgovori, kaj se nam pove? Da Slovenci še nismo zreli. Kaj vraga, za nemške univerze na Dunaju in v Gradcu smo pa zreli? Kaj so prišli Nemci z maturitetnim izpričevalom na svet? Prepričan sem, če bi Slovenci prosili za nemško univerzo v Ljubljani, dobili bi jo v enem letu najkasneje, slovenske pa v pol stoletju ne moremo doseči. Poznamo dobro to politiko oportunitete, toda odrekaje nam prošnje, ki so vitalnega pomena za narod, bi se gospoda v ministertvu morala opirati na kak bolj temeljit vzrok, nego je — oportuniteta! Toda to ni oportuniteta, to je naravnost furor teutonius! A čas bi že bil, da bi se naši državniški prepričali, da se v Avstriji proti Slovanom vladati ne da. — Tako postopanje vlade pa ni niti logično, niti možno. Ako visoka vlada pripozna potrebo vseučilišča, naj ima tudi pogum — ustanoviti jo; pripoznati potrebo, a ne ji opomoči ni ne logično, ne možno — to se pravi narode voditi za nos! Predgovornik vam je povedal, kako se je izrekel grof Stadion o slovenski univerzi, sedanjí ministrski predsednik pa to vprašanje bagatelizira, kakor bi šlo za kako Wolfovo interpelacijo.

Koga se neki boje, da nam ne dajo vseučilišča? Nemci so tako mogoten narod, da se boje samo Boga, pa se bodo bali nedolžne slovenske univerze? Bismarck se mora v grobu

obračati, ko čuje, kako sramoto mu delajo avstrijski strahopetni Nemci! — Mar ni denarja v državni blagajni? Gospod finančni minister, katerega niti vojni minister s svojimi vse prej nego skromnimi zahtevami ne more spraviti v stisko, vendar ne bo demisioniral radi ponižne slov. univerze! Kje tiči tedaj vzrok? Visoka c. kr. vlada nima dobre volje, kakor je večkrat nimajo vse visoke gospe. Seveda — Slovenci smo še preveliki plebejci. — — Pa glej čudo! Tej visoki gospe se približa črnooki Lah, in milostivo hipoma mine vsa slaba volja. Kako prijazno se mu smehlja, sama prijaznost je je. Kako pazno posluša njegovo priliznjeno govorico, in obraz ji žari svete jeze, da si je upal kdo žaliti ta viteški narod! — Toda počasi, milostiva, časi so prerensni, da bi kolkirali! Tudi mi Slovenci smo vkljub svoji plebejski krvi toliko kavalirji, da pripoznamo Italijanom pravico do univerze, toda kar najodločneje protestujemo, da bi je vlada na naše stroške zadovoljevala!

Da zahtevajo Italijani univerzo, je le finta, da morejo nam Slovincem zadati krvav udarec. Oni ne zahtevajo univerze zaradi univerze same, ampak iz nacionalnih motivov. Če gre Italijanom res le za to, da se jim ustanovi vseučilišče, zakaj ga ne zahtevajo v Tridentu? Južno Tirolsko je izključno italijansko, Trident čisto italijansko mesto, dovolj veliko; i mesto samo i vse južno Tirolsko bi jo imelo rado na svojih tleh — zakaj bi se torej ne ustanovila v Tridentu? Vemo dobro zakaj — irredenta ne dovoli. Italijani računajo dobro, češ z univerzo v Tridentu ne pridobimo nič drugega, nego en učni zavod, kar je v narodnem oziru čisto irelevantno; če se pa ustanovi vseučilišče v Trstu, dobimo prvič en učni zavod, drugič pa, kar je najvažnejše, počene italijanski življ nove korenine v meso slovenstva ob Adriji. Hinc illae lacrimae, gospoda Italijani! Ne za univerzo, za Trst, za slovensko zemljo Vam gre! Zato pa se ogreva in razburja ves narod italijanski, zato done iz Pavije, Verone in Padove glasovi za Trst. Ali je verjetno, da bi se Italija tako živo interesovala za to vprašanje, če bi šlo samo za univerzo? Italija ima drugih resnejših skrbi doma dovolj, da bi se utegnila brigati za bagatelo enega vseučilišča. Toda tu gre za sloversko obal Adrije, na katero že leta in leto upira svoje poželjive oči. — Od tod tak krik, odtod tak vik!

Upam, da avstrijska vlada ne bo tako slepa, če tudi je žalostni član trozeve, da bi na lastnih tleh zidala trdnjave italijanski irredenti. Kaj pa bi bila italijanska univerza v Trstu, če ne gnezdo irredentizma.

In Trst ni še italijanski, še nas je Slovencev uradno izkazanih 25 000, faktično pa nas je polovico več. In edino Slovenci branimo še v Trstu črno-rumeno zastavo in dvoglavega orla avstrijskega, vse drugo je, ali italijansko, ali prusaško.

Našim modrim državnikom še ni dovolj, da so izročili Reko Mažarom, zdaj hočejo še Trst odstopiti Italijanom, da si tako zapro zadnjo pot do morja, da si zazidajo edino okno v svet, katero nam je še odprto. — Mi Slovenci ne moremo pri tem molčati, saj smo ob Adriji avtohtonni, saj gre za zemljo, ki je prepojena z našo krvjo, z našimi solzami. Mi bomo branili to obal do zadnjega izdih. Zato odločno kličemo vladi svoj veto, da ne žali slovenskega življa s tem, da sezida italijanski irredenti na naših tleh univerzo.

Odločno protestujemo tudi proti temu, da bi se vprašanje slovenske univerze stavilo v isto vrsto z vprašanjem italijanske. Tu je bistveni razloček. Za Italijane je univerza le en učni zavod, za nas je to kulturna pridobitev. Italijanska kultura ne bo zato splošno nič večja in nič manjša, če se ustanovi italijanska univerza, od slovenskega vseučilišča pa pričakujemo, da bo zibelka narodnega preporoda. Italijani imajo za mejo do-

volj univerz, mi Slovenci pa nobene. Italijani imajo v Trstu gimnazijo, realko in trgovsko akademijo, kaj imamo pa mi Slovenci? 6000 slovenskih otrok nima niti ene ljudske šole! Hic Rhodus, hic saluta! Pa mi smo, kakor sem rekel, velikodušni dovolj, da ne ugovarjamo ustanovitvi italijanske univerze, mi ugovarjamo le temu, da bi stala italijanska univerza na slovenskih tleh, in da bi se pro vokatorične zahteve Italijanov preterirale ponižnim prošnjam nas Slovencev.

Kaka logika pa je to: par sto italijanskim dijakom ustanoviti univerzo, šestim tisočem slovenskih otrok pa ne dati ljudske šole? Le naj pritiska Avstrija Italijane na svoje srce, zredila si bo gada na prsih, ki jo bo krvavo vsekala. Takrat bo pa najbrže dober plebejski Slovenec, da bo branil Trst in Primorje.

Časi za nas Slovence so kritični, kakor vidimo. Na eni strani nas more naši nasprotniki, na drugi pa nehvaležnost države. Treba je torej podvojenega dela, da se ohranimo na površju, treba pa tudi, da nam močnejši bratje priskočijo na pomoč, zato apelujem danes v imenu slovenskega dijaštva na vse slovanske poslance, da ne dovolijo, da bi se narod slovenski tako za nos vodilo. Mi akademiki uicer nismo poklicani, soditi postopanje poslancev, ker jih nismo volili, a toliko si dovoljujemo reči, da bi želeli malo več zanimanja za taka eminentna važna vprašanja, kakor so: tržaške ljudske šole in slovenska univerza.

Slavni zbor! Kot nekak odmev današnjih besedi naj bi bila sledeča resolucija, katero pošljemo potom sl. akademičnega senata visoki ces. kr. vladi:

Resolucija. Slovansko dijaštvo praško, zbrano na manifestačnem shodu na staroslavni Karlo-Ferdinandovi češki univerzi dne 24. velikega travna 1903 pozivlja c. kr. vlado:

1. da nemudoma ustanovi slovensko univerzo v Ljubljani in s tem ugotovi upravičeni zahtevi in življenski potrebi slovenskega naroda.

2. Da ne oškoduje avtohtonnega življa v Primorju na ljubo italijanski manjšini s tem, da ji ustanovi vseučilišče na slovenski zemlji, bodisi v Trstu, bodisi v Gorici.

3. Slovansko dijaštvo v Pragi pozivlja slovenske državne poslance, da stoje v tem važnem trenutku moško na braniku narodnih pravic in da prisilijo z vsemi dopustnimi sredstvi vlado, da začne vršiti enakopravnost i med najbolj zatiranim slovanskim življem v Avstriji, med Slovenci, da jim da ono, kar jim gre po božjih in avstrijskih zakonih.

4. Slovansko dijaštvo v Pragi apeluje s tem na vse slovanske drž. posl. na Dunaju, da solidarno postopajo v vprašanjih kulturnih zahtev slovenskih, posebno zdaj najaktualnejših — slovenske univerze v Ljubljani, češke univerze v Brnu in rusinske univerze v Lvovu.

Upanje, da bi naši glasovi segli v srce, da bi padlo to seme na rodovitna tla — je majhno. Reklo se je, da radi naše resolucije ne bo minister niti enega sivega lasu dobil. Res je to — tudi naše besede bodo pesek v morje, ker pravica ima v Avstriji zvezane roke. Toda to nas ne sme oplašiti; čimbolj bodo na Dunaju gluhi, tembolj bomo glasni, tem razločnejše bomo govorili — tudi to znamo! Od države, ki posoja svoje bajonete prosti varalici in ne zabrani, da obešajo one, ki protestujejo proti krivicam, — res nimamo nič dobrega pričakovati, a zroč v bodočnost našo, tolažim se z zgodovino, ki nas uči, da ima vsaka dobra stvar nasprotnika, da si počasi dela pot, da žito počasi zori, osat pa bujno poganja. Jaz verujem v bodočnost slovanstva, verujem in v duhu vidim čas, ko bode Slovan delal račun s svojimi neprijatelji, ko se bodo pisale pobotnice, — a ne s črnilom na papir... Ona burja, ki danes ziblje trupla na vešalih v kraljevem Zagrebu, ona burja bo enkrat brila čez grobove naših sovragov. Cerkveni učenik Tertulijan pravi: Sanguis Christianorum, — semen Christianorum, mi pa bi

lahko rekli: Sanguis Slavorum, — semen Slavorum.

Jaz končam z besedami vašega največjega moža dr. Riegra: »Nedejme se!«

Govornika je živahno odobravanje večkrat prekinilo, ko je pa končal, mu je navdušeno dijaštvo tako burno ploskalo, da se je moral zahvaliti. Saj je pa tudi govoril s takim patosom, da ga je tudi neslovensko dijaštvo domalega popolnoma razumelo.

Nato je dobil besedo pravnik Radoman (Srb), ki je povdarjal, da je vprašanje o slovenski univerzi vprašanje vsega slovanstva, zato je treba nastopati proti skupnemu sovražniku z združenimi močmi. Vsi slovanski narodi morajo vzeti to vprašanje za svoje in tako dolgo zahtevati svojih pravic, dokler nam ni ustrezno. Slovenci morajo imeti svojo univerzo, naj jo dobe tako — ali pa tako.

V imenu čeških akademikov je govoril pravnik Čermak, ki je apeloval istotako na solidarnost vseh Slovanov; vprašanje o slovenski univerzi je popolnoma jasno — dobiti jo morajo Slovenci takoj, da lahko začno prositi za svojo tehniko, za kar je že tudi čas.

Nato je govoril Hrvat, pravnik Dončević, ki je povdarjal nekajeno prijateljstvo Slovencev in Hrvatov in zatrjeval, da je vprašanje o slovenskem vseučilišču za Hrvate prav tako pereče, kakor za nas Slovence, saj je hrvatska univerza itak vladana od banove policije. (Pri tem je zadonel banu gromovit »Pereate«). Hrvati bodo radi posekali slovensko univerzo v Ljubljani, ker vedo, da bodo od Slovencev z bratsko ljubeznijo sprejeti.

Ko je bila resolucija enoglasno sprejeta, zaključil je g. predsednik malo pred poldnem zborovanje, zahvalivši se vsem navzočim za prisotnost.

Predsednik »Ilirije« se mu je nato zahvalil za njegovo naklonjenost Slovincem, nakar mu je vse dijaštvo z burnim ploskanjem in »živio«-klici pokazalo svoje simpatije.

Po shodu je šlo dijaštvo na Prikop in Ferdinandovo cesto, kjer je pred »Narodnim divadlom« zapelo gologlav češko himno »Kje dom je moj«, na kar so se mirno razšli.

Manifestačni shod se je posrečil v polni meri. Oba slovenska govornika sta sicer opomnila, da bo tudi to najbrže bob ob steno, toda prav ta shod je zopet pokazal, da ne odnehamo od tega vprašanja, dokler se nam ne ugoti, dokler ne dobimo svojega slovenskega vseučilišča v Ljubljani. — Časi so resni, toda še resnejše jih naredimo, če se nam ne da, kar nam gre! Še enkrat dr. Riegrovo: »Nedejme se!«

Ban o dogodkih na Hrvaškem.

Z dvojnimi napačnimi sredstvi »pana« ban Hedervary nemire na Hrvaškem: z bajoneti in puškami ter z intervju židovskih trobil.

Zopet je imel ban javni razgovor s poročevalcem židovske »Neue Freie Presse« o hrvaških dogodkih. Dajal mu je seveda napačne predstave in iz teh napačnih predstav je izvajal tudi napačne sklepe. Rekel je, da je pravi pričetek vseh nemirov finančna nagodba, ki se že šest let ne more zakonito dognati. Med ogrsko in hrvaško opozicijo da se je v tem oziru delalo sporazumno. Ban je pristavil: »Kdor ima smisel za humor, si lahko to tudi razlaga za skupnost z Ogrsko.« Da, kdor ima kaj humorja se res lahko smeje banovi nevednosti ali zavijanju dejstev.

Tudi domisljaj zna biti hrvaški ban na svojo diplomatično vednost, dasi je znano, da se niti ne upa prestopiti praga svoje v trdnjavo spremenjene palače, ako mu ne »svetijo« na vseh straneh orožniki z bajoneti. Rekel je namreč: »Opozicija je mislila, da je sedaj, ko je ogrska vlada zavirana z obstrukcijo, prišel pravi čas, doseči koncesije; morda so pričakovali, da dobe celo drugega bana, ki pozna gospode manj natanko, kajti z menoj — to gospodje vedo — ne bodo tako zlahka gotovi.«

Naravnost zaničevalno se je izrazil

o masi hrvaškega naroda, češ da nima pravega smisla in dovtetnosti za vse to, kar uprizarjajo večinoma dijaki »brez trdnega življenskega stališča.« Zato da se je tudi izjavila za 9. maja nameravana revolucija v celi deželi. Priznal pa je ban, da je pač vzrok za splošno nezadovoljnost zaradi raznih nerešenih vprašanj in slabega gospodarskega položaja, da pa vse to ne more vzdigniti ljudstva do revolucije.

Razum dijakov je dolžil ban posebno duhovnike, da so netili celo gibanje, toda ljudstvo ne razume njihovega političnega jargona.

O izgrelih v Primorju je govoril ban še bolj prezirljivo. Rekel je, da je ondotno prebivalstvo lahko razburljivo, ker se pretaka po njegovih žilah mešanica slovenske in italijanske krvi; za demonstracije z grlom je lahko pridobiti, kaže tudi pogum pri razdiranju brzozajavnih zvez, da pa je sicer zelo dobrodušno.

Potem je ban govoril, kako se je gibanje preneslo »umetno« v Avstrijo in v dunajski parlament. Toda pretiravanja so imela ravno nasprotni učinek. Na Dunaju je vsakdo vedel, da ni bil na Hrvaškem nihče (!) ustrelen (!!) in nihče obešen. (Kaj pa Zaprešič, Križevac, Zlatar itd.!!)

Popolnoma napačno je ban tudi poučen o simpatijah Slovencev za Hrvate. Rekel je: »Na Kranjskem se je klerikalna stranka posebno toplo zavzela Hrvatov. Rekel bi, da ne v malo jezo ondotnih liberalcev, ki se niso mogli direktno protiviti, ker se je napravilo iz zadeve splošno narodno afero.« Ban nas slabo pozna, ako nas meri po svojih madjarskih evnuhih. V slovanski vzajemnosti ne poznamo razlike strank. Ali še banu premalo zvenijo po ušesih protesti z ljubljanskega shoda? Mož mora imeti res slonovo kožo. S tem, da ban proglašja, da so se pri tem gibanju našli skupaj le politiki, ki stojijo pod klerikalnim vodstvom, se mu ne bo posrečilo, Hrvat in Slovenec razdvojiti. S svojim zaničevalnim razlaganjem, da je cela zadeva »blamirana in kompromitirana,« zna doseči novo pomnoženo lekcijo, ki mu bo zadjala respekt in strah.

Poljaki za Hrvate.

Poljaki so bili med Slovani edini, ki so se najdalje še bratili z Madjari. Madjarska nasilja proti Hrvatom pa so tudi Poljake privedla do popolnega spoznanja in obsodbe Madjarov. Kakor je že bilo omenjeno, je imel »Slovanski klub« v Krakovem nedavno shod, na katerem je govoril prof. Avg. Sokolowski »o razmerju madjarstva proti slovanstvu.« Govornik je razpravljaj najprej o zgodovinskem razvoju ter rekel: »Obsojamo vsako nasilstvo zoper narodnostne pravice, posebno, ako se gre za naše brate Slované. Obžalujemo odkrito, da delajo take krivice Ogr, narod, s katerim nas veže storoletno prijateljstvo, in le želimo, da bi ogrski politiki prišli čim prej do prepričanja, da le pravičnost proti Slovanom zamore rešiti Ogrsko katastrofo. Nevarnost panslavizma je v današnjih razmerah utopijska. Sreča za Ogrsko bo le tedaj, ako se Madjari povrnejo k naukom Deaka, ki je priznal nemadjarskim narodom pravice, ki pa se dandanes na Ogrskem ne izvajajo. Izrekajoč svoje živahne simpatije Hrvatom in njihovemu boju za narodne pravice, apeliramo na madjarske politike, naj se stregnejo. — Prof. Jablonowski je rekel, da je bilo prijateljstvo med Poljaki in Madjari pač čvrsto v prvi polovici pretečenega stoletja, ko še ni bilo prave razlike med Madjari in Ogrsko, ki je šenamreč bila Ogrska harmonična ednota raznih narodnosti. Le to ednoto, ne pa madjarski narod so Poljaki ljubili. Danes pa, ko se je madjarsko pleme postavilo na krmilo ter zatira vse nemadjarske narode, je nekdanje prijateljstvo izginilo in Poljaki morajo skleniti srčno prijateljstvo s hrvaškim narodom, [ki trpi krivice ter se težko bori za svoje pravo. K temu shodu pripomnja »Nowa Reforma«: »Bili so časi, ko so se Poljaki z Madjari v eni vrsti bojevali za svobodo. Danes pa, ko Madjari takrat priborjeno svobodo izrabljajo za tlačjenje naših bratov ter so s svojim vplivom dosegli celo, da se tlačeni niti ne

prilpuste h kroni prositi milosti, ne sme
poljsko zastopstvo vsega tega mirno
gledati.

Politične vesti.

— Parlamentarni položaj. Dasi se
črški klub še ni definitivno izrekel za
obstrukcijo budgetnega provizorija, je
vendar že jasno, da vlada ne dobi bud-
getnega provizorija parlamentarnim po-
tom, temuž s § 14. Sicer pa dr. Kör-
berju tudi ni toliko na budgetnemu
provizoriju, kakor pa na tem, da se
pariška in trgovinska pogodba z Ogr-
sko reši parlamentarnim potom. Čet-
so splošno za obstrukcijo, ker ni ni-
kaka tajnost več, da je zavzela vlada
čehom nasprotujoče stališče pri vpra-
šanju o notranjem uradnem jeziku in
glede moravskega vsučilišča.

— Manifest hrvaških in slovenskih
poslancev Dalmacije, Istre in Trsta je
izšel. V manifestu so hude obtožbe
proti samovoljni ogrski vladi na Hrva-
škem, s katero se zatira volilna pra-
vica, narodno časopisje, se nalagajo
meznosni davki, se Hrvaška finančno
izrablja ter se zlorablja hrvaško na-
rodno pravo in jezikovno vprašanje. O
manifestu še spregovorimo.

— Ogrske investicije. V ogrskem
drž. zboru je predložil finančni minister
proračun o investicijah za ogrske želez-
nice, za katere prispeva po kvoti Hr-
vaška 44%. Proračunjenih je za zgradbe
in razširjenje pristanišča na Reki kron
10.700.000. Iz investicij za leto 1903
se porabi 29.936.000 K večinoma le za
Ogrsko. Tudi točka, nad katero se
lahko Hrvati vesele.

— Bolgarski učitelji razpošiljajo
okle, v katerem pozivljajo učiteljsvo
vsega civiliziranega sveta, naj protestira
proti preganjanju in zapiranju mace-
donskih učiteljev, da se zabrani grozni
nadarec, ki je zadel prosveto in civili-
zacijo. Iz konzularnih poročil iz Mona-
stira doznamo, da je položaj v tem
vilajetu skrajno vznemirljiv. Tudi turško
rojaštvo se je začelo puntati. Izkazuje
se, da je zapiranje Bolgarov bilo mar-
škeje nepravilno in nepremišljeno. Pod-
rejeni organi so šli v svoji gorečnosti
predaleč ter pritegnili tudi neprizadete.

— Italijanska vlada je naročila
poslaniku na Dunaju grofu Nigri, naj
izrazi grofu Goluchowskemu obžalovanje
nad demonstracijami, ki so se godile v
Italiji proti Avstro-Ogrski.

— Nov pretendent v Maroku. Ma-
rokanski vladi se je prijavil nov pre-
tendent, ki je priznal, da je dal umo-
riti pretendentu Bu-Hamara. Novi pre-
tendent se imenuje Sidi Mohamed ben
El-Hassan Essimhali ter je že začel
vladati na jugu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 28. maja.

— **Ljubljanska okrajna bol-
nišnica blagajna.** Torej vendar.
Končno je po tolikem zavlačenju,
po tolikih zvijačnih in neutemeljenih
rekurzih vendar prišlo do tega, da
se je sklical občni zbor delega-
tov okrajne bolniške blagajne
Ljubljanske. Vršil se bo dne 5.
junija ob 4. uri popoldne v
steklenem salonu Krischeve go-
stilne »Pri zvezdi« na cesarja
Josipa trgu. Na dnevnem redu je
tudi volitev upravnega odbora, nad-
zornega odeska in razsodišča. Mi-
slimo, da je občinstvu še v spominu,
kak boj je bil pri volitvah in s ka-
kimi sredstvi se je delalo, da ne pre-
de blagajna v druge roke, in zato
se nam ne zdi potrebno, da bi stvar
še enkrat pogreli.

— **Nemškutarjenje ura-
dov.** Občina Pletenje je dobila od
kr. sodnije iz Brežic dopis z vpra-
šanjem za osebo Mihaela Boro-
viškega in sicer v nemškem je-
ziku. Občina Pletenje je dopis vrnila,
da ni razumljiv, županstvo
prosi slovenskega dopisa, da bo ra-
zumljiv, potem se bo hitro vstreglo.
Kr. okrajni sodnik pošlje nujno
plogo nazaj, seveda nemško, z do-
stavkom, da mora občina spreje-
mati nemške dopise in tudi vstrezati.
Polanci naj sodniku pojasnijo nje-
govo dolžnost.

— **Italijani v cerkvi.** Eno
mora Lahom priznati: Konse-
ventni so v svojih zahtevah do

skrajnosti in porabijo tudi najmanjšo
priliko, da obvelja njih narodno na-
čelo. To priča tudi naslednji slučaj.
V Buzetu v Istri je izza prada-
vni časov navada, da opravljajo du-
hovniki pri podeljevanju obhajila ob-
čajne molitve v hrvaškem jeziku.
Rimska kurija je šele zadnjič glede
rabe latinščine odločila v tem smislu,
da se ne sme uvajati, koder ni od
nekaj navadna. Pravilno bi bilo
torej, da ostane tudi v Buzetu pri
stari navadi. Kaj se je zgodilo? Na-
obhajilo je prišel te dni tudi neki
bodoči c. kr. uradnik. Ko je prišel
duhovnik do njega, je mož odločno
zahteval, da mora duhovnik moliti
latinski in ne hrvaški, kakor je v
Buzetu navada. In dasi je to nedo-
pustna novotarija, se je duhovnik
udal. Ta izgovor je seveda vspodbudel
druge, da so ga začeli posnemati in
kmalu bo v Buzetu uveden nov
običaj, kateremu bo sledilo po-
polno odstranjenje hrvaščine.

— **Poročil se bo gosp. Anton
Kuhar, učitelj v Trbovljah, z gđo.
Avrelijo Mollovo.** Čestlamo!

— **Opozarjamo na današnji
občni zbor »Društvene godbe«, kateri
se vrši v restavraciji »pri zlati ribi«
ob 8. uri zvečer.**

— **Poseben vlak v Po-
stojno,** po izdatno znižani ceni,
priredi ljubljanski »Sokol« dne 14.
junija t. l. k slavnostim v Postojno.
Natančneje v današnjem inseratu.

— **Posebni vlak v Po-
stojno.** Kakor vsako leto, priredi
se tudi letos na binokotni ponedeljek.
dne 1. junija t. l. povodom slavnosti
v postojnski jami poseben vlak, ki
vozi iz Ljubljane v Postojno in na-
zaj. Za ta vlak se izdajajo v Ljub-
ljani vozni listki z vatopnino v jamo
po nenavadno znižani ceni. Vožnja
tja: Odhod posebnega vlaka iz Ljub-
ljane ob 9 uri 40 minut popoldne,
prihod posebnega vlaka v Postojno
ob 12 uri 12 minut popoldne. Vožnja
nazaj: Odhod posebnega vlaka iz
Postojne ob 9. uri zvečer, prihod
posebnega vlaka v Ljubljano ob 11.
uri 6 minut po noči. Cene listkov
za povratek z vatopnino h jamski
slavnosti so sledeče: I razred K 970.
II razred K 780 III razred K 580

— **Nenavaden mrlič.** Po-
sestnika Jožefa Bitenca iz
Smartnega pri Gornjem gradu so
pogrešali od 14. januarja t. l. Vsa
vaščana, posebno sorodniki so si mi-
slili, da potuje, kakor po navadi, B. g-
ve, kje po svetu. Stanovanje v kate-
rem je bival vedno sam, je bilo zap-
rto. Toda, ker ga je ni bilo od ni-
koder toliko časa, dasi se je pisalo
in poizvedovalo na raznih krajih in
bolnišnicah, seveda brezuspešno, po-
seben pa, ker bi moral plačati neke
sodne stroške, je odredila sodnija, da
se vzamejo inventaristi na zapisnik
premičnine imenovanega posestnika.
In res, županstvo v Bočni je odre-
dilo stvar na dan 14. maja t. j. ravno
po preteku štirih mesecev, kar ga
pogrešajo. Ker je bilo stanovanje
zaklenjeno, se je moralo isto vlomiti.
Prvi prostor je bila spalnica; tu je
bila postelj prazna. — Ko pridejo do
kuhinjskih vrat, ki so imele vdeto
precej veliko steklo, se je videlo po-
sestnika Jožefa Bitenca ležečega
mrtvega na tleh. Imel je nekoliko
postlano na tleh pri štedilniku. Nje-
gov položaj je bil kakor mirno spe-
čega človeka. Bil pa je ves izpre-
menjen in plesnjev, da ga ni bilo
možno poznati. Seveda po štirih me-
secih ni to nič čudnega. Najbrže ga
je za ušil puh iz štedilnika v spanju.
V spalnici je bilo mogoče premrzlo,
zato si je postal v kuhinji pri šte-
dilniku. Rajni je bil premočen, a je
precejšen del svojega premočenja v
podobi tisočakov potratil s potovan-
jem po svetu. Človeka ni hotel imeti
nikoli pri sebi, zato je tudi kot ču-
dak zapustil ta svet.

— **Iz Beljaka se poroča:** V
gostilni pri Kitzerju je sedelo v ne-
deljo, dne 17. t. m. zvečer več Lahov-
nov, delavcev tukajšnjih opekarn, v
drugi sobi pa tudi nekaj gostov iz
mesta. Neki Lah, po imenu Francesco
Marini, je uprizoril med svojimi so-
rojaki preprič, vsled katerega ga je
postavil gostilničar na ulico. Mašče-
vanja željni Lah ostane pred vratmi,
gotovo pričakujoč, da pride gostilničar
še ven. Med tem odide neki Ruffel,
risar za stroje pri tukajšnji tovarni,
kateri se prepira sploh udeležil ni.
Gotovo v mnenju, da pride gostil-
ničar, zabode mu Lah nož v levo
oko, katero je takoj izteklo. Zjutraj
se pelje v Celovec, ali že popoldan
je naznanil dr. Purčer po telefonu
žalostno vest, da je bil prerezan vidni
živec (Sehnerv), vsled česar je Ruffel
izgubil vid tudi na drugem očesu.
22leten mladenič ostane po nedolžnem
revez-alepec za celo svoje življenje.
— Kakor znano, je imelo slovensko
omizje v Beljaku zadnji čas svoje

večere v gostilni pri »Stadt Trieste«.
Ta gostilna pa je zdaj zaprta, ker je
stari najemnik odšel, novega pa še
ni. Do zdaj omizje še nima stalnega
prostora in napravlja potovalne ve-
čere. Zadnji tork smo se imeli pod
streho slovenskega gostilničarja prav
dobro. Slaba nam poje za prostor in
treba bode misliti resno na lastni
dom. Tako imajo nas Nemci radi,
ako se kažemo Slovence. — V Be-
ljaku gospodnje izključno rade jem-
ljejo slovenske posle in slišal sem
zadnjič, kako je neki višji uradnik,
kateri sicer ni prijatelj Slovincem,
rekel, da so njemu najljubši služkinje
in kuharice iz slovenskih krajev, ker
so še najbolj pridne in zveste. Ako
ne marajo Slovencev drugače, naj tudi
ne jemljejo slovenskih poslov; naš
kmet jim bode zato gotovo hvaležen!
Prav nesramno je govoril o Slovincih
pred svojimi gosti najemnik »Hôtel
Merana«, gosp. Mahaček. Ker so prej
Nemci na njega pritiskali zaradi slo-
venskega o niza, pa dela zdaj z zmer-
janskem čez Slovence zase reklamno.
Mogoče mu bode to še neprijetno in
osvetlili homo to zadevo o svojem
času.

— **Požar.** Dne 23. t. m. je na
stal v Bohinjski Bistrici v baraki
Ivana Grila ogenj, ki se je hitro
razširil na vse poleg nje stoječe ba-
rake. Zgorelo je vsega skupaj osem
barak. Škode je 13.626 K, zavaroval-
nina pa znaša 14.000 K. Ogenj je
nastal, ker so v Grilovi baraki pre-
več kurili.

— **Tatinsko društvo** so za-
sačili v Pulju. Izvršila je neki jako
mnogo tatvin. Policija je zaprla skoro
vse aktivne članke te družbe.

— **V Trstu** so poslali angleški
parnik »Baron Fairlie« v pomorski
lazaret na opazovanje. Ta parnik je
prišel iz Indije. Kurjač je bil nena-
doma zbolel, in sicer so se pojavili
simptomi, ki kažejo na kugo.

— **Cirkus Zavatta** je došel
v Ljubljano. Občinstvo se opozarja
na prvo predstavo, ki bo v soboto,
dne 30. maja ob 8 uri zvečer. Pri
predstavah bodeta sodelovala tudi
umetnika na kolesu, g. Ariso, ki se
je produciral že v vseh večjih ev-
ropskih mestih, kakor v Parizu, Mi-
lanu, Rimu, Dunaju, Gradcu, Buda-
peštu, Trstu, Lisaboni, Madridu itd.
in njegova soproga Miquelina, kar
bi utegnili posebno zanimati ko-
lesarje.

— **Z diletom** je udaril včeraj
popoldne pleskarski vajenec Jakob
Drachster v Praprotnikovi delavnici
v Jenkovih ulicah št. 7 mizarškega
vajenca Ivana Bremskega ter ga na
hrbtu ranil. Udaril ga je vsled tega,
ker mu ni hotel prinesiti vode.

— **Zlat prstan** je našel uče-
nec Anton Karlin. Kdor ga je iz-
xubil naj se oglasi v Študentovskih
ulicah št. 7.

— **Delovanje mestne po-
sredovalnice za delo in
službe.** Mestni trg št. 27. Te-
lefon št. 99. Od 21. do 28. maja
je dela iskalo 13 moških in 36
ženskih delavcev. Delo je bilo po-
nuđeno 27 moškim in 46 ženskim
delavkam, v 36 slučajih je bilo
delo sprejeto. Od 1. januarja do
28. maja je došlo 1186 prošenj za
delo in 1106 deloponudb. V 696
slučajih je bilo delo sprejeto. Delo
dobe takoj moški: 1 kolar, 1
kovač, 1 sodar, 3 mizarji, 1 natak-
ar, 3 trgovski slugi, 2 kletarska hlapca,
8 konjskih hlapcev, 1 oženjen majar;
v ajenci za kovača, pekarijo in na-
takaarja; ženske: 1 trgovska bla-
gajničarka, 5 natakarič, 2 gostilniški
kuharici, 5 gostilniških deklic, 3 ku-
harice, 7 deklic za vsako delo, 4 de-
klice k otrokom, 2 sobarici. Službe
iščejo moški: 2 pisarja, 1 komi,
2 slugi, 1 hotelski vratar, 2 hotelski
slugi; ženske: več prodajalk, 2
boni. Oddati je 3 stanovanja
z 1 in 2 sobama ter več meseč-
nih sob. V najem se iščejo sta-
novanja z 3 do 5 sobami. Posredo-
vanje letoviščnih stanovanj.

— **Majnovije novice.** Umril
je ogrski poslanec P. Moricz. —
Kanonika Rosenberga, ki je
napravil lani velikanske sleparije v
Parizu, so našli v nekem samostanu
v Siriji ter ga aretirali. — Očeta je
ubil v Launu na Češkem 27letni
Stepanek. Mati in sestra sta očeta
držale, a sin ga je bil z železnim
drogom toliko časa poglavi, da je bil
mrt. — Obesili so v Ulmu pa-
stirja Raacha in zidarjevo vdovo
Scherzle, ki sta ubila moža zadnje.
— Umrila je v Berlinu kneginja
Eleonora Salm-Salm. — Kolo-
dvor je zgorel v Porto Gar-
baldi pri Milanu. — Grozni vi-
harji so razsajali v Nabarski v Se-
verni Ameriki. Mesti Norman in Fair-
field sta popolnoma razdjani. 21 oseb
je ubitih. — Priznanje po smrti.
V Budimpešti je umrl v bolnišnici
brezposelni Julij Wonkal. V njegovih
obleki so našli vstit listič z izpovedjo,
da je pred 10 leti ukradel trgovcu
Kartnerju med vožnjo na Dunaj 14

tisoč kron ter jih poslal svojemu
bratu v Ameriko, ki je obogatel, a
mu ne privošči krajarca. Na listu je
bil tudi natančen naslov njegovega
brata. — 100letni rojstni dan
je obhajala te dni v Marhamu grofica
Glerwoth. Prisostvovala je pred
66 leti kronanju kraljice Viktorije, a
lani kronanju kralja Edwarda. —
Tigri so raztrgali v Indiji av-
strijskega misijonarja o. Cosmasa.

— **Čudno svatbeno ogri-
njalo.** Nadzornik new-yorskega zoolo-
gičnega vrta in muzeja Ditmar, se je
poročil z gđo. Klaro Hild. Za svatbo
jej je poklonil ogrinjalo, ki je bilo
okinčano s kožicami največjih in naj-
bolj strupenih kač. Venčanje pa se je
vršilo pod baldahinom, katerega nebo
je bilo sestavljeno istotako iz samih
kačjih kožic. Ditmar ima v svojem sta-
novanju vse polno živih kač, med ka-
terimi se posebno dve odlikujeta po
velikosti. On meni, da ga ni tako pre-
drznega tatu, ki bi prestopil prag nje-
gove hiše in se živ vrnil iz nje. Kače
se samo njemu pokore, vsakega tujca
pa napadejo, zato mu ni treba zaklepati
nobenih vrat.

— **Škiljenje** kazi človeka, če
ima sicer še tako lepo postavbo in
še tako krasen obraz. A temu so
večinoma vzrok matere, oziroma
dojilje, ki se ne brigajo dovolj za
pravičen razvoj oči. Paziti se mora
pred vsem na to, da detetova poste-
lica stoji na pravem mestu. Prve
dni namreč dete ne gleda z obema
očesoma istodobno na eno ali drugo
stran, ampak se giblje očesi neod-
visno drugo od drugega. Če se po-
stavi posteljica tako, da pride svet
loba samo od ene strani do nje,
tedaj giblje dete samo z enim oče-
som, a za drugo je potreben večji
napor. Tako začne dete škiliti. Ški-
ljenje pa se da jako jednostavno
ozdraviti. Na zdravo oko se postavi
krpica črne svile, in sicer v dveh
gubah, in se s trakom pričvrsti na
glavi. Potem se mora gledati samo
z holnim očesom. Zgodilo se je že,
da so bile na ta način oči že v 14
dneh normalne.

— **Velevažna iznajdba.** Na
shodu medicinskega društva v Bo-
stonu je harvardski profesor dr. Wil-
liam T. Councilman naznanil, da je
slednjič našel pravi vzrok osepnic.
Čeprav je to ena najnovejših bo-
lezni in jo zdravniki jako vspešno
zdravijo s pomočjo stavljenja koz,
vendar ni bilo dosedaj znano, kaj je
pravi vzrok osepnic. Harvardski pro-
fesor naznanja, da bolezen provzro-
čijo mikroskopična telesa, ki so
znana znanstvenot kot protozoa. Osep-
nice so v tem oziru podobne mrzlici
ali pa italijanski malariji. Če se tr-
ditev dr. Councilmana uresniči, bo to
imelo nedvomno velikega pomena za
razvoj in izboljšanje pripomočkov zo-
per to bolezen, kajti ko je enkrat
vzrok znan, je tudi primeroma lažje
zdraviti bolezen.

— **Barbarski Belgijci.** Rev.
William Morrison iz Lexingtona,
Virginia, član ameriškega misijona
Presbiterijancev, dospel je po šest
letnem bivanju v državi Kongo, Afrika
v London. Misijonar se je mudil ve-
činoma ob reki Kasai, kakih 1200
milj daleč od obrežja v notranjih
pokrajinah države Kongo. Misijonar
je oblastim uprave države Kongo v
Bruslju podal natančno poročilo o
tamošnjem položaju, katerega je
predložil tudi ameriškega poslaniku
ter angleškemu ministru inostranskih
del Lord Lansdowneju. Po njegovem
zatrditu je monopol gumija uvedel
v Kongo prisilno delo, kar pomenja
pravo suženjstvo. Na svojem potu k
obrežju se je misijonar vozil 800
milj daleč po reki Kasai, ob katere
bregovih je bilo preje vse polno
ovetotih zamorskih vasi. Sedaj je pa
na bregovih le še kakih 12 vasi,
kajti domačini so bežali v gozdove,
da so tako všli pred grozovitimi be-
limi. Domačinom nikakor ni mogoče
pri oblastih dobiti pomoč ali pa celo
odškodnine za škodo, katero so jim
napravili beli.

Nemiri na Hrvaškem.

Oklic hrvaških poslancev
je bil na Dunaju izdan včeraj zvečer,
a že jako pozno. Podpisanih je 32
državnih in deželnih poslancev iz
Dalmacije, Istre in Trsta.

Hrvatski ban se je vrnil v Za-
greb. Vladni krogi, hrvaški in mad-
jarski, razglajajo z vso odločnostjo,
da ban na noben način ne odstopi.
V tem smislu pišejo tudi madjarski
listi. Med občinstvom pa je razšir-
jeno mnenje, da bo ban vendar pri-
moran odstopiti in da postane za
časni vodja vlade sedanji predsednik
stola sedmorice, dr. Franjo Spevec,
ker so Madjari proti temu, da bi se
kak general imenoval cesarskim ko-
misarijem.

Ban je v dunajskem »Fremden-
blattu« obelodanil izjavo, v kateri je
po sveje slikal razmere na Hrvat-
skem. Delegacija hrvaških deželnih
poslancev iz Istre je v »Neues Wr.

Tagblatt« obelodanila protizjavo, v
kateri se točka za točko pobijajo
navedbe bana grofa Khuena ter se
dokazuje, da banovo slikanje hrva-
ških razmer ne odgovarja resnici.

Iz Hrvaške so zopet iz raznih
strani došle vesti o večjih ali manj-
ših demonstracijah, vendar se ne
poroča nič posebnega.

Telefonska in brzojavna poročila.

Krško 29. maja. V seji dne
28. maja je sklenil občinski od-
bor mestne občine Krške soglasno
sleden: Občinski zastop mestne
občine Krške izraža sosednemu in
bratskemu narodu Hrvatskemu
svoje najiskrenejše simpatije v borbi
za njegove po nagodbi mu zajam-
čene pravice do izključne rabe
hrvaškega jezika na železnicah
in vsih skupnih uradih in ob
enem pristrčno sočutje radi nasil-
stev, ki se na tem narodu radi
te borbe vrše in se nadeja ter
želi, da bi bratje v ti borbi zma-
gali in pridobili svojemu mater-
nemu jeziku po nagodbi mu za-
jamčene pravice.

Celje 29. maja. Shod na bin-
koštni ponedeljek se bo vršil pri
vsakem vremenu.

Pripravaljalni odbor.

Dunaj 29. maja. »Neue Freie
Presse« prijavlja jako zanimive in-
tervje z dr. Franom Spevcem,
dr. Frankom in prof. Smiči-
klasom. Vsi trije se strinjajo v
tem, da vzroki sedanjega gibanja
niso zunanji, kakor je trdil ban,
nego notranji. Pravi vzrok je
postopanje bana Khuena,
njegovo zatiranje naroda, silno ome-
jenje zborovalne pravice, popolna
odprava tiskovne svobode in grozno
izsesavanje naroda.

Dunaj 29. maja. Cesar je v
Brucku velikega župana ondot-
nega komiteta vprašal za poli-
tični položaj v tem okraju. Veliki
župan je rekel, da misli komitat
protestirati proti obstrukciji Ce-
sar je na to dejal, da ogrska
vlada na noben način ne
more odnehati.

Dunaj 29. maja. Včeraj je bil
tu grof Kazimir Badeni in imel
s Körberjem dolg razgovor. Badeni
postane deželni maršal na Gališkem.

Dunaj 29. maja. Iz Budim-
pešte se sporoča vest, ki mora
obuditi v vseh nemških krogih
največje ogorčenje. V novem na-
črtu kazenskega zakona za
armado je namreč določba, da
je obravnavni jezik privo-
jaških sodišč izključno
samo službeni jezik. Po tej
določbi se bo samo z madjarskimi
in s hrvaškimi domobranci ob-
ravnavalo v obtožencem razum-
ljivem jeziku, z vsemi drugimi
vojaki pa izključno v nemškem
jeziku, če tudi ne bodo ne obto-
ženec ne priče zmožne tega jezika.

Praga 29. maja. »Nar. Listy«
grajajo o stro, da ni Praga k 200-
letnici Petrograda poslala nobenega
zastopnika in da so se pri ti slo-
vanski slavnosti šopirili Nemci in
Madjari kot zastopniki habsburške
monarhije.

Zagreb 29. maja. Sabor se
skliče na 10. ali 12. junija, da
dovoli šestmesečni budgetni pro-
vizorij.

Carigrad 29. maja. Konzu-
larna poročila iz Carigrada jav-
ljajo, da Turki kar trumoma are-
tirajo Bolgare in to popolnoma
nedolžne, ker se je v okraju po-
javilo večje vstaško gibanje.

Berolin 29. maja. Socialni
demokratje so že določili svoje
kandidate za državni zbor. Po-
stavili bodo kandidate za 322 vo-
lilnih okrajev. Vseh okrajev je 394.

Brate Sokole

ki se nameravajo vdeležiti
izleta v Postojno in hočejo
tam sodelovati pri prostih
vajah, prosimo, da pridejo
že v petek in potem vsak
ponedeljek, sredo in petek ob
1/9. zvečer v telovadnico.
Vabimo tudi starejše brate, ki na-
meravajo z nami izleteti v Postojno, da
pridejo omenjene večere k redovnim
vajam. Na zdar! Odbor.

Borzna poročila.		
Ljubljanska		
„Kreditna banka“ v Ljubljani.		
Uradni kurzi dunaj. borze 29. maja 1903.		
Naložbeni papirji.		
	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	100 50	100 70
4 1/2% srebrna renta	100 30	100 50
4% avstr. krona renta	100 85	101 05
4% zлата	120 90	121 10
4% ogrska krona	99 30	99 50
4% zлата	120 90	121 10
4% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4% posojilo mesta Spljeta	100 —	—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	101 —	101 80
4% češka dež. banka k. o.	99 60	100 40
4% pešt. kom. k. o. z	99 60	100 10
4% zast. pis. gal. d. hip. b.	101 —	101 90
10% pr.	107 30	108 30
4% zast. pis. Innerst. hr.	101 —	102 —
4% ogr. centr. deželne hranilnice	100 50	101 50
4% zast. pis. ogr. hip. b.	100 —	100 80
4% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100 —	101 —
4% češke ind. banke	100 —	101 —
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 50	—
4% dolenskih železnic	99 60	99 75
3% juž. žel. kup. 1/1	308 50	310 50
4% av. pos. za žel. p. o.	101 —	102 —
Srečke.		
Srečke od leta 1854	170 —	176 —
„ 1860 1/2	183 —	185 —
„ 1864	250 —	254 —
„ tizsko	155 75	157 75
zemlj. kred. I. emisije	275 50	280 —
„ II.	270 —	274 50
ogrsko hip. banke	255 —	260 —
srbske a frs. 100 —	89 —	91 —
„ turske	118 25	119 25
Basiliška srečke	18 75	19 75
Kreditne	438 —	441 50
Inomoške	84 25	85 25
Krakovske	74 —	78 —
Ljubljanske	69 —	73 —
Avstr. rud. križa	54 35	55 35
Ogr.	27 —	28 —
Rudolfove	68 —	71 50
Salcburške	75 —	77 —
Dunajske kom.	441 —	445 —
Dela.		
Južne železnice	46 —	47 —
Državne železnice	678 75	679 75
Avstro-ogrsko bančne del.	1644 —	1653 —
Avstr. kreditne banke	664 25	665 —
Ogrske	726 —	727 —
Živnostenske	262 —	262 25
Premogovop v Mostu (Brux)	655 —	670 —
Alpske montan	377 50	378 50
Praske želez. ind. dr.	1655 —	1665 —
Rima-Muranyi	467 —	468 —
Trboveljske prem. družbe	385 —	390 —
Avstr. orožne tovr. družbe	347 —	349 —
Češke stadkorne družbe	152 —	158 —
Vaino.		
C. kr. cekin	11 31	11 35
20 franki	19 08	19 10
20 marke	23 43	23 52
Sovereigns	23 94	24 —
Marke	117 15	117 35
Laški bankovci	95 20	95 40
Rubli	252 75	253 75

Žitne cene v Budimpešti.		
dne 29. maja 1903.		
Termin.		
Pšenica za oktober	za 50 kg	K 7 56
Rž	„ 50 „	6 63
Kornja	„ 50 „	6 35
Oves	„ 50 „	6 39
„ oktober	„ 50 „	5 51
Efektiv.		
Nespremenjeno.		
Gosp. Juliju Schumann-u,		
lekarnarju v Štokaravi.		
Buffalo, N.-Y. Sev. Amerika		
12. februarja 1902.		
Vsporedno pošiljam Vam 4 dolarje s prošnjo, da mi za ta denar pošljete takoj zopet Vaše želodčne soli. Vsepeh presega moje pričakovanje, tako da bom vse svoje življenje najraje jemal Vašo želodčno sol.		
Spoštovanjem		
Tadeus G. Balucinski		
(61-2) b		
Pristno se dobiva pri izdelovalcu Juliju Schumann-u, deželskem stanovskem lekarnarju v Štokaravi, dalje v vseh tu-in inozemskih lekarnah. Cena škatljice K 1 50. Razpošilja se s pošto vsak dan, a ne manj kot 2 škatljici.		

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

Meteorologično poročilo.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
28.	9. zv.	734 0	16 6	sl. jzhod	jasno
29.	7. zv.	735 3	13 1	sl. jzhod	skoro jas.
„	2. pop.	733 9	21 5	sr. jzhod	jasno

Srednja včerajšnja temperatura 17 1°, normale: 15 6°. Mokrina v 24 urah: 0 0 mm.

Več urarskih pomočnikov sprejme (1453-2)

H. SUTTNER
urar v Kranju.

Dragotin Puc
tapetar

zaloga pohištva mizarske zadruge v St. Vidu

Ljubljana
Gradišče št. 5.

Krepčajte se s Kulmbaškim redilnim pivom

katero se dobi v steklenicah pri

Edmund Kavčič-u

v Ljubljani, Prešernove ulice
nasproti glavne pošte. (11-121)

Café-Restavrant „ŠVICARIJA“.

V soboto, dne 23. in v nedeljo, dne 24. maja 1903

monakovsko pivo

v sodčkih iz pivovarne Jos. Sedlmayer-ja v Monakovem.
(Franciškansko Leist-pivo.)

Razven tega tudi najbolj znano

Koslerjevo carsko pivo.

Za mnogobrojen obisk prosi

Žric Novak, restavrat.

(1413-2)

sta najbolj koristni štedilni mili za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

Gospod se sprejme na hrano in stanovanje.

Odda se tudi opravljena

mesečna soba.

Krakovski nasip 10, I. nadstr.
pri sv. Jakoba mostu. (1437-2)

1000 kron

ako je goljujati Brezkrbno rodbinsko srečo jamči knjiga o prabi-lem blagoslovu otrok. Z več tisoč zahvalnimi pismi pošilja diskretno za 90 vin. v avstr. znamkah gospa

A. Kaupa
Berlin S. W. 230 Lin-
denstrasse 47.

(1339-5)

Dne 14. junija 1903 I.

o priliki razvija zastave „Sokola“ in Čitalnice v Postojni

priredi (1466-2)

ljublanski „Sokol“ poseben vlak v Postojno.

Vlak postane na vseh postajah do Postojne.

Vdeležbo je oglašiti v Šešarkovi trafiki v Ljubljani, Šelenburgove ulice.

Cene so za tja in nazaj: II razred 5 kron, torej za 80 vin. manje kakor sicer o Binkoštih, III. razred 3 kron, torej za 80 vin. manje, kakor sicer o Binkoštih.

Vstopnina v Postojnsko jamo je znižana na 1 krono za osebo.

Odbor ljubljanskega „Sokola“.

Noe iznašel je vino sladko, Cvek pa le brinovec kuha samo. Vinca ga upijani, kdor se mu vda, a brinovec ozdravi, če mačka ima.

(1405-5)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine v. Hebr., Francove v. Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 49 min. popoldne osonni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine v. Hebr., Francove v. Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I. in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kuceru. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Karlove v. Hebr., Marijine v. Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Monor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovga, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijinih varov, Hebr., Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osonni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Praga iz Novega mesta in Kuceru. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih.

VABILO

rednemu občnemu zboru

delegatov okrajne bolniške blagajne ljubljanske

dne 5. junija 1903. leta, ob 4. uri popoldne

v steklenem salonu Križeve gostilne „pri zvezdi“

na Cesarja Jožefa trgu.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo o računskih zaključkih za leta 1900, 1901 in 1902.
4. Poročilo nadziralnega odseka.
5. Volitev:
 - a) upravnega odbora;
 - b) nadziralnega odseka;
 - c) razsodišča.
6. Raznoterosti.

Okrajna bolniška blagajna ljubljanska.

V Ljubljani, dne 28. majnika 1903.

Načelnik: **Ivan Kregar.**

Opomba: Brez legitimacije ni nikomur dovoljen pristop k zborovanju. (§ 29. blagajniških pravil).

O BLEKE

za gospode, dečke in otroke v največji izberi, znano solidno izdelane, priporočata po najnižji ceni

GRIČAR & MEJAČ

Ljubljana, Prešernove ulice št. 9.

zastonj in franko.

Ilustrovani ceniki

(1456-3)